

Arrest

nr. 177 600 van 10 november 2016
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster vraagt een tweede maal asiel aan.

In het kader van haar eerste asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van binnenkomst met terugdrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater) genomen.

2. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat verzoekster in het kader van haar huidige asielaanvraag heeft verklaard dat zij haar familie vreest omdat

zij biseksueel zou zijn en de overheid vreest gelet op het feit dat zij de NPP zou hebben geholpen tijdens de presidentsverkiezingen van 2010.

Uit de bestreden beslissing blijkt o.a. dat zij lang heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen en dat zij geen aannemelijke verklaringen heeft afgelegd omtrent de ontdekking en beleving van haar homoseksuele geaardheid. Voorts weten haar verklaringen wat betreft haar biseksuele relatie met D. geenszins te overtuigen en blijkt dat zij er niet in is geslaagd te overtuigen dat zij daadwerkelijk betrokken was bij de politieke oppositiepartij.

3.1. De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal.

3.2. In zoverre verzoekster zich beroept op elementen zoals aangevoerd in het kader van haar eerdere asielaanvragen, wijst de Raad er op dat, eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.3. De Raad merkt op dat van een kandidaat-vluchteling die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag betreffende de status van vluchtelingen of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoekster zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees of risico op ernstige schade. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekster haar asielaanvraag niet om redenen van overmacht laatijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoekster betrof, die zij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

Waar verzoekster aanhaalt dat de commissaris-generaal enkele kleine zaken uitvergroot om de beslissing te onderbouwen en hierbij verwijst naar de vergissing tussen het jaartal 2003 en 2013, wijst de Raad er op rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. Zo wordt vastgesteld dat in verzoekster haar verklaringen verschillende onaannemelijke elementen de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag aantasten.

Waar verzoekster aanhaalt dat zij heeft aangetoond enige kennis te hebben van de politieke partijen en het kiessysteem, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat: "U slaagt er echter niet in om te overtuigen dat u daadwerkelijk betrokken was bij deze oppositiepartij. U verklaart weliswaar dat u geen volwaardig lid was van deze partij maar dat u de partij wel opvolgde (zie gehoor CGVS, p 11). Het is niet aannemelijk dat u, die betrokken zou zijn bij een politieke partij en waarvoor u naar Koforidua zou zijn geweest voor de opvolging van de parlementsverkiezingen, niet op de hoogte zou zijn van de

naam van deze partij. Immers, wanneer de PO u herhaaldelijk vraagt naar de volledige naam antwoordt u **National Peoples Party** (zie gehoor CGVS, p 10 en p 18). Het is niet aannemelijk dat u niet weet dat de naam van de partij **New Patriotic Party** is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer de PO u vraagt naar de leider van NPP in 2010, wanneer u zich zou hebben geëngageerd voor de partij, zegt u dat dit Ata Twum is. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Emmanuel Atta Twum bij NDC behoorde. **Indien u werkelijk actief betrokken zou zijn bij een politieke partij, waarvan u bovendien verklaart dat het gevaarlijk is (zie gehoor CGVS, p 11), zou er op zijn minst van u mogen verwacht worden dat u op de hoogte bent van deze elementaire zaken.** Bovendien is het niet aannemelijk dat u er niet in slaagt om enkele vrienden op te sommen die bij NPP waren betrokken. U kan alleen P.(...) en T.(...) R.(...) opsommen. U verklaart verder dat er nog veel meer van uw vrienden bij betrokken zijn (zie gehoor CGVS, p 13), maar u slaagt er niet in om deze op te sommen. Bovendien zijn deze verklaringen tegenstrijdig met de door u afgelegde verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Bij de DVZ verklaarde u immers dat T.(...) lid was van NDC. (zie vragenlijst CGVS, opgemaakt op 9/11/2015, vraag 3). **U kan niet overtuigen dat u daadwerkelijk bij de partij betrokken was en wel in die mate dat u zou gezocht worden.**"

4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Ghana."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 19 juli 2016, voert verzoekende partij aan dat zij bij haar tweede asielaanvraag twee elementen naar voor heeft gebracht. Vooreerst heeft zij haar vrees voor vervolging gestoeld op haar hulp bij de verkiezingen en als tweede element voor haar vrees heeft zij gewezen op haar biseksuele geaardheid. Verzoekende partij stelt vast dat in de beschikking zeer weinig wordt gesteld met betrekking tot haar vrees voor vervolging omwille van haar geaardheid.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in voornoemde beschikking opgenomen grond weerleggen of ontkrachten.

Verzoekende partij betwist vooreerst niet de in de beschikking opgenomen grond dat zij niet overtuigt daadwerkelijk betrokken te zijn geweest bij de politieke oppositiepartij.

Verzoekende partij geeft evenwel te kennen dat in de beschikking zeer weinig wordt gesteld met betrekking tot haar vrees voor vervolging omwille van haar geaardheid, doch brengt met dergelijke verweer geen elementen bij die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent haar beweerd biseksuele geaardheid weerleggen of ontkrachten. Zo blijkt uit de bestreden beslissing het volgende: *“Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u biseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat ze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.*

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u ontdekte dat u biseksueel was nadat u werd geïntroduceerd door een vriendin. Ze sprak er met u over en u begon er vervolgens over na te denken. Voordien had u geen gevoelens voor vrouwen. (zie gehoor CGVS, p 16) Het is niet aannemelijk dat u, door een gesprek met een vriendin zich plotseling ook tot vrouwen begint aangetrokken te voelen. De manier waarop u biseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men ‘wordt’ na een gesprek - toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als biseksueel aan. Wanneer de PO wenst te weten hoe uw gevoelens zo zijn kunnen veranderen, zegt u weinig verhelderend en concreet dat u veranderde omdat u uitging met vrouwen en dat u ermee blij was. Wanneer de PO nogmaals vraagt hoe zulke drastische verandering is kunnen komen, zegt u kort en bondig dat de vriendin alles uitlegde, dat jullie uitgingen en dat u het aangenaam vond dat ze deed zoals een man. Wanneer de PO vervolgens wenst te weten wat ze u dan had uitgelegd waardoor u opeens biseksueel werd, zegt u, opnieuw beknopt, weinig verhelderend en allerminst overtuigend dat uw vriendin voor u zou zorgen zoals een vriendje zou doen, ook al is ze een vrouw. Wanneer de PO vraagt waarom u zich hierdoor opeens aangetrokken voelde tot vrouwen, zegt u -nogmaals bijzonder vaag en beknopt- ‘omdat ik erin was en later werd het iets dat ik wilde doen.’ (zie gehoor CGVS, p 16-17). Het is helemaal niet aannemelijk dat u, die vanaf uw kindertijd weet dat dergelijk gedrag niet wordt getolereerd door de samenleving en al helemaal niet door uw familie, na een gesprek met een vriendin plotsklaps van geaardheid verandert.

Op de vraag hoe u met uw geaardheid omging, zegt u –uiterst beknopt- ‘normaal’. (zie gehoor CGVS, p 21). U geeft nochtans aan dat u uw relatie – met een vrouw- nooit openlijk zou kunnen beleven in Ghana en dat ze u omwille van uw aantrekking tot vrouwen zelfs zouden kunnen vermoorden (zie gehoor CGVS, p 21). Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u zich zonder enige reflectie of twijfel als biseksueel gaat zien. Wanneer de PO u vraagt wat er door u heenging wanneer u uw geaardheid ontdekte, zegt u dat het ‘ok’ was. (zie gehoor CGVS, p 21). Uw compleet onvermogen om spontaan blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – biseksueel-zijnde in Ghana – of te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een biseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghaneese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van biseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken erover, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u biseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van biseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) biseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghaneese, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw biseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde. U gaf geen enkele blijk

van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een **volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen biseksueel te zijn bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele relaties, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw biseksuele relatie met Diana, met wie u ruim zeven jaar omging geenszins weten te overtuigen.

Zo is het heel frappant dat, wanneer de PO u vraagt naar de **hobby's** van uw vriendin, dat u zegt dat ze **student** was (zie gehoor CGVS, p 31). Wanneer de PO u erop wijst dat het weinig waarschijnlijk is dat Diana van 2003 tot 2010 student was, antwoordt u -weinig overtuigend- dat u haar ontmoette toen ze naar school ging en dat ze zei dat ze later make-up enzo wilde doen. U verduidelijkt dat ze naar de universiteit ging. Wanneer de PO u er nogmaals op wijst dat ze, als ze in 2003 al studeerde aan de universiteit, ze in 2010 toch al moet zijn afgestudeerd, zegt u dat ze er tussen stopte omwille van financiële problemen en dat ze later dan opnieuw verder ging. U kan echter niet verduidelijken wanneer ze examens moest doen om haar studie aan de universiteit te kunnen verderzetten. (zie gehoor CGVS, p 31) U weet zelfs niet wat ze heel die tijd heeft gestudeerd en van wanneer tot wanneer ze studeerde en wanneer ze is afgestudeerd (zie gehoor CGVS, p 24). **Het is niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de voornaamste 'hobby' van uw vriendin, zeker gezien u verklaart dat ze haar studie moest stoppen en vervolgens weer kon opnemen.** Verder komen uw verklaringen over uw relaties helemaal niet doorleefd over. Zo vertelt u dat u met Suzanne was van 2001 tot 2002 en dat u vervolgens midden 2003 met Diana ging. Wanneer de PO u vraagt tot wanneer u met Diana was, zegt u helemaal niet doorleefd dat u denkt dat u met Diana was tot wanneer u Ghana verliet. (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer de PO u vroeg of u geen andere relatie had tussen Suzanne en Diana, antwoordt u van niet. Wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt of u een vriendje had, zegt u van wel. U verklaart vervolgens dat u een vriendje had nadat Suzanne wegging en dat u vervolgens Diana had ontmoet. **Het is helemaal niet doorleefd dat u een relatie vergeet die zelfs zou hebben geduurd van 2003 tot 2007.** (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer de PO later tijdens het gehoor bijkomende vragen stelt over uw relaties, slaat u de bal zelfs helemaal mis door te verklaren dat u in 2013 besepte dat u ook tot mannen was aangetrokken. De PO maakt u meermaals attent op het jaartal maar u blijft u er aan vasthouden. Het is pas wanneer de PO u nadrukkelijk zegt dat u in 2013 al in Europa was, dat u simpelweg, zonder enige verklaring zegt dat het 2003 was. (zie gehoor CGVS, p 22) Wanneer u later opnieuw wordt gevraagd wanneer uw relatie met Diana begon, zegt u 2012-2013. Het is weer pas nadat de PO uw antwoord herhaalt, dat u zich herpakt en zegt dat uw relatie met haar in 2003 begon. (zie gehoor CGVS, p 24) **U slaagt er niet in op een doorleefde manier over uw relaties te vertellen.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden biseksuele geaardheid en de door u geopperde biseksuele relaties. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging."

Verzoekende partij brengt noch in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting concrete elementen bij die voorgaande pertinente vaststellingen weerleggen. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het uiten van kritiek, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij deze vaststellingen echter niet weerlegt noch ontkracht.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij verklaard heeft dat zij haar land van oorsprong niet heeft verlaten omwille van haar geaardheid maar omwille van haar politieke problemen (gehoor 7 maart 2016, 32) en dat zij momenteel niet meer biseksueel is en een vriend heeft (gehoor, 29-30).

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Ghana.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS